

Kampen den 18de April.

3 Barakkerne ved Sundsmark havde Garden saa omtrent-
ligt fuldført Toiletten ved Mergelgraven, der tiltrøds for de
bratte Sider dog hver Morgen maatte gjøre Tjeneste som
Bandsfad, ja for Enkelte endog tillige som Speil. Kaffelied-
erne togte, Jenserne soled sig og reparerede deres Løi, men
kunde dog ikke unblade af og til at afbryde deres Bestæstigel-
ser for at iagttage Bombernes Springen og for at udverle
deres private Meninger om den frygtelige Kanonade, der uaf-
labeligt drøede over til os fra Dybbøllstillingen. — „Ja vi

er jo nu saa temme-
lig vant til den Mus-
sik,“ sagde en Soldat,
idet han tømte Kaffe-
skaalen, „men saa mun-
tre som Preusserne ere
nu paa Morgenstun-
den have de dog al-
drig været. Kan hælde,
vi snart spørge Npt.“
— Nogle Minuter se-
nere hvilede en Støv-
sty ned ad Veien til
Sønderborg; det var
den første Ordonnants,
der forpusset bragte
Melbing til Hoved-
kvarteret. Alter en
Støvsty, der aldeles
tilhylede den pustende
Hest og lortaaende
Nytter — saa vidste
man, „at der var spillet
op til Dansen.“ Sig-
nalhornene kaldte Gar-
den sammen; Barak-
kerne vare i et Dieblit
tomme. Der blev et
Liv og Røre; Ansig-
terne blusede og Di-
nene tindrede under de sorte Bjørneskindshuer. Veien fyldtes strax
af Militaire saavel tilhest som tilfods; Alt bevægede sig i Retning
mod Sønderborg. For Civile var der kun liden Plads; det gik
stadigt i Grøften og over Grøften, til jeg stod paa Vallens
over Kirkebatteriet ved den nordligste Mølle. Hede Kamp-
pladsen saa for mig. Midt imellem Kanonerne brummende
Stemmer hørte man af og til Geværildens Stratten; smaa
hvilde Røgtyer viste Linien paa venstre Fløi, der haardt an-
greb maatte trække sig tilbage. Som Myrer paa en Skov-
vei løbe frem og tilbage, saaledes mytrede de kæmpende Mæs-
ser, sete med blotte Øine; i de første Dieblitte var Alt for mig
et complet Virvar. En Officer, der holdt tæt ved mig, viste

mig med Venlighed tilrette i Terrainet og med Riffert kunde
jeg da følge Slagets Gang. Over Dybbøllbanken ved Møllen
foer nogle sorte Mæsser frem, det maatte være Kavalleri,
antog man. Fra Minuter senere steg Røgstykker i Veiret;
man hørte de hule Drøn af det fjendtlige Feltsty, der nu
havde prottet af bag nogle Hegn og bestod vore Tropper og
Kirkebatteriet. Paa hoire Fløi blev der ogsaa efterhaanden
urostigt. Slandserne 8, 9 og 10 brummede omkaps med
Flankebatteriet, deres Skud gjaldt nogle store, sorte Mæsser,
der for mine Øine saae ud som mørke Pletter i Jordsmønet.
Først da en af vore Granater faldt i Mæsken og frembragte

og forvirret forlod jeg Nr. 12¹/₂ Batterne, hvorfra jeg havde
seet en Kamp, saa morderisk som ingen anden i Danmarks
Historie. Stillingen var tabt; den Tidende faldt tungt paa
Alle, men Vren var ubeskaaren. Det sølte jeg med vore
brave Soldater, der udmatte, tilstøvede og for en Deel til-
stænkedes med Kammeraters Blod, flokkede sig om mig, da de
hørte jeg var fra Hovedstaden. „Ja, sig dem derovre, hvor-
ledes Stillingen har været besudt. Siig dem, at vi Alle
have gjort vort Bedste. Jeg har ikke en Patron mere; de fik
alt det Gode, jeg havde at give dem. Selv et Par Stød
med Bajonetten spændede jeg paa dem. Men der var for

Mange af dem; saa
maatte vi affed og det
i en Hast, saa jeg er
ganske træt.“ Og La-
seren, der var af 9de
Regiment, kastede sig
ned paa Bløjsjorden
med de Andre, hvor
Sønnen snart indfandt
sig blandt de trætte
Soldater.

B.

Agens Politik.

Den 18de April 1864.

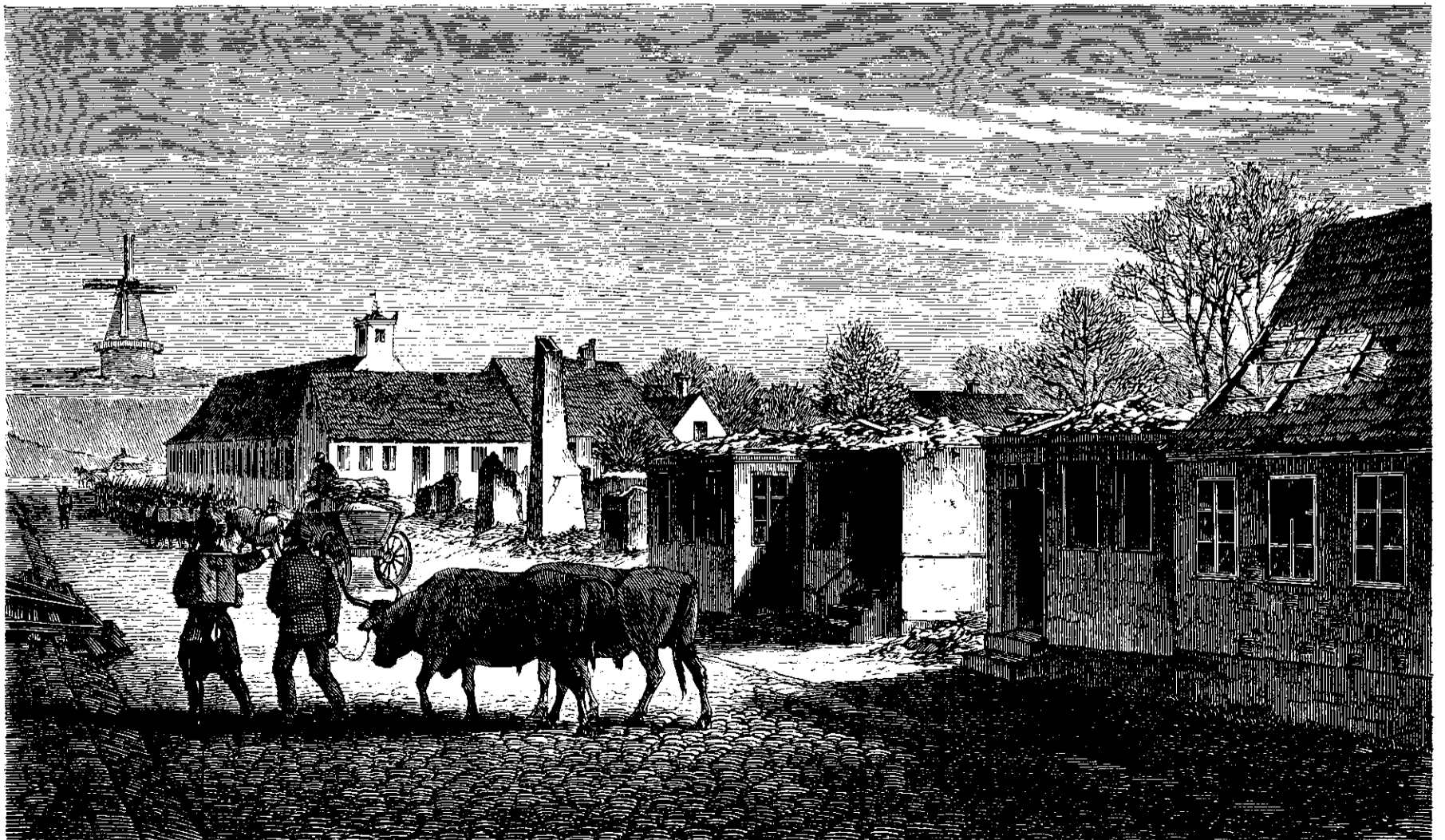
I en Mundskrivelse
til Preussens Repre-
senter ved de frem-
mede Hoffer, der paa en
oplystvækkende Maade
offentliggjøres umid-
delbart efter Dybbøl-
stillingens Fald, erklæ-
rer Herr v. Bismarck,
at Preussen betragter
Londontreatiet som
fuldstændig ophævet,
og at dens Bestemmel-

ser ere aldeles uskiftede til at danne Grundlaget ved Underhand-
lingerne paa den Conference, som efter mange Fataliteter omsider
har holdt sit første Møde den 25de April. „Dette sidste Træk
paa det politiske Skafbræt,“ siger „The Examiner“, fuldstændig-
gjør det troloste Overfalts Historie. Før end Østerrig og Preussen
gik over Sideren, ja endog længe efter at dette Grandsjævel
var overstrebet af deres Armeer, forskikrede disse Stormagter,
at de kun vilde tvinge Danmark til at opfølge en europæisk
Statsacts Bestemmelser. Diplomaterne toge deres Brillen
paa, betragtede den i officielle Depecher og Noter afgivne
Forsikkring fra alle Sider og udtalte med sædvanlig Skarp-
sindighed deres Tilfredshed dermed, uagtet der alt dengang

En Scene fra Strandvægten paa Als, tegnet af Lieutenant V. D.

en Abning, saae jeg, at det var fjendtlige Colonner, der be-
vægede sig frem i Terrainet mellem Slandserne 8 og 9. Jo
nærmere de kom, desto stærkere blev Skydningen fra vore
Batterier; især iagttog jeg Virkningen af Skuddene fra Nr. 10,
idet Hjenben trængte ind over vor Linie i Nærheden af den
afbrændte „Steengaard“ ved Slandserne Nr. 9. Noget Hvidt
slagrede over Slandserne; med en bitter Følelse erfarede
jeg, at det var en preussisk Fane. Vore Tropper drog
sig efterhaanden ind i Brohovederne, hvor Dagens heftigste
Kamp begyndte. Fra Kanonerne der hvinede Kugler og Kar-
datter ud imod den overalt fremmytrende Fjende. Luften
birrede under den Kanonade, der ikke kan beskrives. Bedøvet

En Brandtomt i Prindsesgade i Fredericia.